

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/18702/5.

Érkezett: 2006 JAN 30.

Módosító javaslat.

dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94.§. (1.) bekezdése és a 102. § (1.) bekezdése alapján

„Az életüktől és a szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitására és a kárpótlás lezárásáról” szóló T/18702. sorszámú törvényjavaslathoz a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

Az előterjesztés 1§ (1) bekezdése az alábbiak szerint módosuljon:

„1.§

(1) E törvény alapján a kárpótlás iránti kérelmét minden olyan jogosult benyújthatja, aki eddig bármely okból ezt nem tette meg, és az életüktől és a szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992 . évi XXXII törvény (a továbbiakban : Kpt.) 2. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontjai, illetve a 3 .§ (1) bekezdésének c) pontja alapján egyébként erre jogosult lett volna, továbbá akinek a Kpt . módosításáról szóló 1997 . évi XXIX . törvény (a továbbiakban: Tv.) alapján benyújtott kérelmét a Központi Kárrendezési Iroda azért utasította el, mert nem tett eleget a hiánypótlási kötelezettségének . Benyújthatja a kárpótlás iránti kérelmét minden olyan jogosult, aki nem szovjet hadifogságban volt, de egyébként ugyanazokat /Kpt. 2/B§ (1), (2), (3) / a sérelmeket elszenvedte, mint a szovjet hadifogság miatt kárpótlásra jogosultak.”

Indoklás

A kárpótlás lehetőségét azon hozzátartozók számára is meg kell nyitni, akik nem szovjet hadifogságban voltak, de egyébként ugyanazokat /Kpt. 2/B§ (1), (2), (3) –ekben felsorolt / a sérelmeket elszenvedték, mint a szovjet hadifogság miatt kárpótlásra jogosultak.

Az 1992.-évi kárpótlási törvény kihagyta a kárpótoltak köréből azoknak a nem szovjet hadifoglyoknak a kárpótlását, akiket éppen úgy kényszerrel dolgoztattak, éppen olyan rossz volt az ellátásuk, mint a szovjet hadifogságot szenvedetteké, – csak az akkori magyar diplomácia nem mert felvállalni – még a kárvallottak érdekében sem mert vállalni – olyan reális múltidézt, ami még tovább csökkentette volna az amúgy is szűk mozgástérrel rendelkező rendszerváltó kormány külpolitikai lehetőségeit.

Ma más a helyzet, jobbára egy közös unióban vagyunk az akkor tapintatosan kezelt áldalmokkal – és érdekünk a nyitás Oroszország irányába is. **Putyin elnök a közeli jövőben látogatja meg Magyarországot, és számára is gesztus lenne** egy olyan törvényjavaslat, amelyik nem démonizálja a szovjet hadifogságot, nem tekinti bűnbaknak a Szovjetuniót, hanem egyenrangúan kezeli ebben a viszonylatban az akkori szövetséges hatalmakat.

Nincs elfogadható indok arra, hogy – másokkal szemben - ez az eddig nem kárpótolt kör kimaradjon az ismét megnyíló kárpótlás lehetőségéből. Különösen az 1945 augusztus 1 után fogva tartott nem szovjet hadifoglyok helyzete méltánytalan, mivel a szovjet hadifogságot ezután szenvedők kárpótlást kaptak. Emlékeztetőül az idézett törvény:

„(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szovjet hadifogságba esett katonát 1945. augusztus 1-jétől kényszermunkára hurcoltnak kell tekinteni.

(3) Ha a sérelmet szenvedett a kényszermunka ideje alatt meghalt, és a túlélő házastárs hosszabb időt nem bizonyít, a kárpótlás kiszámításánál az alábbi időtartamokat kell figyelembe venni:”

Budapest, 2005. január 30.

Lezsák Sándor
országgyűlési képviselő
független